

Αρχιμανδρίτης π. Ιωαννίκιος Γιαννόπουλος: Οι άγιοι συνθλίβονταν από πολλά πράγματα, αλλά δεν απογοητεύονταν και δεν στενοχωρούνταν

/ [Ενορίες](#)

Για τον πόλεμο του κόσμου να έχουμε δύο όπλα, πρώτα να θωρακιστούμε την δικαιοσύνη, δηλαδή την αρετή. Αλλά και να περπατήσουμε στην πορεία της ζωής μας, ζώντας και βιώνοντας τις εντολές του Χριστού, κουβαλώντας έτσι με τον ίδιο μας τον εαυτό, το ευαγγέλιο της ειρήνης.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Πέμπτη 3 Νοεμβρίου (Ιωαννικίου οσίου του μεγάλου,

Νικάνδρου και Ερμαίου ιερομαρτύρων, Ιωάννου Βατάτζη του βασιλέως και ελεήμονος, Γεωργίου οσίου του εν Δράμα), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης **π. Ιωαννίκιος Γιαννόπουλος**, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...**» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Ο π. Ιωαννίκιος μιλώντας για την ζωή του τιμώμενου οσίου Ιωαννίκιου, σημείωσε πως γεννήθηκε τον 8ο αιώνα στην Βιθυνία της Μικράς Ασίας σε αγροτική οικογένεια και από την ηλικία των 9 ετών έγινε χοιροβοσκός. Ήταν ευσεβής με όλη του την καρδιά, αλλά λόγω της άγνοιας και της απλότητας τους, είχε πλανηθεί στην **αίρεση των εικονομάχων**.

Κατατάχτηκε στην αυτοκρατορική φρουρά και έμεινε για αρκετά χρόνια, αλλά η συνάντηση με έναν γέροντα ασκητή, που του κατέδειξε την πλάνη του για την εικονομαχία, τον οδήγησε σε μετάνοια και τιμή των ιερών εικόνων.

Αποφάσισε να ακολουθήσει τον δρόμο της ασκήσεως και μετά από πολλά χρόνια αφοσιωμένης υπηρεσίας, παραιτήθηκε από το στρατιωτικό του αξίωμα για να εισέλθει στον μοναστικό βίο.

Έγινε υπόδειγμα στον αγώνα κατά της φιλαυτίας, της φιληδονίας, του εγωισμού και κάθε πειρασμού, και μπήκε σε μεγάλες ασκήσεις, σε λιτότητα βίου, σε αγώνα, σε άρνηση των απολαύσεων.

Μετά από όραμα, πήρε εντολή από τον Θεό να στηρίξει τον κόσμο και από τότε παρηγορούσε τις **χειμαζόμενες ψυχές**, έφερνε στο δρόμο της αλήθειας και της αρετής τους αμαρτωλούς και τους αιρετικούς εικονομάχους, θεράπευε τους αρρώστους, χωρίς να χάνει την ησυχία και την απάθεια που του είχε χαρίσει ο Θεός.

Κοιμήθηκε ειρηνικά σε ηλικία 92 ετών και εγκωμιάζεται ιδιαίτερα στο Συνοδικό της Ορθοδοξίας, μεταξύ των μεγαλύτερων ομολογητών και χαρακτηρίζεται προφητικότατος.

«Αυτός ο λιτός και ασκητικός βίος, γεμάτος πόνους και δοκιμασίες, τον οποίον έζησε ο άγιος Ιωαννίκιος απαρνούμενος όλα τα εγκόσμια, ακόμα και οι πειρασμοί που δέχτηκε, τον έθλιβαν αλλά δεν τον στενοχωρούσαν, γιατί είχε την παρηγοριά του στον Θεό.

Βρέθηκε σε αδιέξοδο, αλλά δεν αποθαρρύνθηκε, διώχθηκε από τους συγχρόνους του, αλλά δεν εγκαταλείφθηκε από τον Θεό. Καταβλήθηκε από τον αγώνα, αλλά ουδέποτε αισθάνθηκε ότι οδηγήθηκε στην απώλεια.»

Συνεχίζοντας τον λόγο ο π. Ιωαννίκιος τόνισε πως οι άγιοι συνθλίβονταν από πολλά πράγματα, αλλά δεν απογοητεύονταν και δεν στενοχωρούνταν. Και πάνε σε αυτό αναφέρθηκε στους τρεις πολέμους που αντιμετωπίζει κάθε χριστιανός, σύμφωνα με τους Πατέρες της Εκκλησίας. Πρώτα, το οξύ και βίαιο πόλεμο της σαρκός, που πολεμά την σωφροσύνη για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην αμαρτία. Ο δεύτερος, είναι ο δόλιος πόλεμος του κόσμου, με τον πλούτο, τις τρυφές και τις απολαύσεις, τα αξιώματα και τις τιμές. Αυτός ο πόλεμος πολεμά την απλότητα και την ακακία της ψυχής, για να την οδηγήσει στην κακία και την δολιότητα. Και ο τρίτος, είναι ο **πόλεμος** του διαβόλου, ο οποίος σε όλη τη ζωή του ανθρώπου, του στήνει **παγίδες** για να προκαλέσει βλάβη στην ψυχή του.

Τόσο ο Απόστολος Παύλος, μέσα από την αποστολική περικοπή της ημέρας, όσο και οι άγιοι της Εκκλησίας με την ίδια την ζωή τους, όπως ο όσιος Ιωαννίκιος, μας δείχνουν τα όπλα με τα οποία μπορούμε να πολεμήσουμε την σάρκα, τον κόσμο και

τον διάβολο.

«Να πολεμήσουμε την σάρκα, περιζωσμένοι την αλήθεια και γνωρίζοντας την αλήθεια του Ευαγγελίου και αυτή θα μας ελευθερώσει, σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, και θα μας απαλλάξει από αυτόν τον πόλεμο.»

Για τον πόλεμο του κόσμου, συνέχισε ο π. Ιωαννίκος, ο Απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει να έχουμε δύο όπλα, πρώτα να θωρακιστούμε την δικαιοσύνη, δηλαδή την αρετή. Αλλά και να περπατήσουμε στην πορεία της ζωής μας, ζώντας και βιώνοντας τις εντολές του Χριστού και όσα λέει το Ευαγγέλιο, κουβαλώντας έτσι με τον ίδιο μας τον εαυτό, το ευαγγέλιο της ειρήνης.

Τέλος, ο διάβολος πολεμάται, με τον ασπίδα της πίστεως και όταν έχουμε την πίστη μας στον Θεό, δεν κλονιζόμαστε από τον πειρασμό. Κοιτάμε προς τον Θεάνθρωπο Χριστό και τα βέλη του διαβόλου δεν μας πειράζουν.

Για την συμπαράσταση του Θεού στην ζωή μας, τόνισε ο π. Ιωαννίκος, μας βεβαιώνει ο Δαβίδ, όταν λέει στους ψαλμούς πως εκείνος που αγωνίζεται στην ζωή του δεν είναι μόνος, γιατί ο Θεός δίνει εντολή στους αγγέλους να έρθουν δίπλα του και να τον διαφυλάξουν σε όλους τους δρόμους της αρετής.

«Οι άγγελοι θα πάρουν τον άνθρωπο στα χέρια τους για να μην σκοντάψει στον λίθο της αμαρτίας, της πτώσης και της συντριβής. Επειδή η σάρκα κάνει τον άνθρωπο να κλείνει τα αυτιά του μπροστά στη αλήθεια και τον ρίχνει στον κίνδυνο, αυτός που αγωνίζεται θα πατήσει πάνω στην σάρκα και τον κόσμο και θα καταπατήσει τον διάβολο. Η συμπαράσταση του Θεού γίνεται δια των αγγέλων Του και του φύλακα αγγέλου που έχει κάθε άνθρωπος δίπλα του.»

Η συμπαράσταση του Θεού, έρχεται και από του χάρισμα του Ιησού που δίνει στους πιστούς, την εξουσία να καταπατήσουν την σάρκα, τον κόσμο και κάθε δύναμη του διαβόλου, και κανείς δεν θα τους κάνει να χάσουν την αρετή. Και τέλος, από την ίδια την υπόσχεση του Θεού, ότι θα είναι μαζί μας όλες τις ημέρες της ζωής μας, μέχρι τη συντέλεια του αιώνας.

«Να γιατί είναι τόσο σημαντικός ο αγώνας κατά της σάρκας, του κόσμου και του διαβόλου. Να ανοίξουμε τα ώτα μας, να ακούσουμε τον λόγο του Θεού και να κρατηθούμε από αυτόν, να τον μελετάμε και να τον κάνουμε ρούχο και υπόδημα στη ζωή μας, για να αντιμετωπίζουμε τους πειρασμούς.»
